Sluttelig tilføies, at Nettofortjenesten ifølge det Foranførte (jfr. Anmærkningerne til Udgiftssiden ad § 9 B. g. 5) er beregnet saaledes:

	Ved Arbeide for Private.	Ved Arbeide for Staten.
Christianshavn	27,180 Rd.	1,000 Rd.
Vridsløselille	7,300 —	2,724 —
Horsens	10,100 —	600 —
Viborg	1,284 —	2,600 —
Odense	440 —	200 —
tilsammen . . .	46,304 Rd.	7,124 Rd.
	53,428 Rd.	

hvorved iøvrigt bemærkes, at denne Fortjeneste i det Hele taget, af Frygt for en for høi Calcule, muligen er sat temmelig lav. Dette gjælder ei alene den private Arbeidsløn, der saavel for Christianshavn som for Vridsløselille og Horsens formenes at blive høiere, men ogsaa Gevinsten ved det for egen Regning tilvirkede Fabrikat, der ved Viborg som ovenberørt maaskee vil andrage 3,000 Rd. mere end calculeret.

Hvad dernæst Overarbeidspengene (Indtægtsconto d) angaaer, bemærkes først, at disse, som af det af Folkethinget i sidste Samling nedsatte Finantsudvalg fremhævet, kunne opføres paa forskjellig Maade, nemlig enten saaledes, at der til Indtægt for Statskassen beregnes ikke alene det Beløb, som af samtlige Fanger var oplagt fra tidligere Finantsaar, men ogsaa det Beløb, der saavel under Fabrikationen som under Deconomien det paagjældende Finantsaar fortjenes ved Overarbeide, eller saaledes, at alene det førstnævnte Beløb opføres paa Indtægtssiden, hvorimod det sidstnævnte Beløb kommer til Indtægt for Statskassen ved ikke at føres til Udgift, nemlig blandt Arbeidsomkostninger. — Skjøndt Justitsministeriet var tilbøieligt til at foretrække den førstnævnte Posteringsmaade, idet man antog, at dette temmelig indviklede Forhold herved vilde være lettest at bringe i Orden, blev den sidstnævnte dog valgt i Finantslovforslaget for indeværende Finantsaar, da man kun derved bliver istand til i Finantsloven alene at optage virkelig forefaldende Indtægter og Udgifter. Det vil nemlig sees, at den samlede Overarbeidsfortjeneste i Finantsaaret er en Versurpost, da netop samme Beløb findes til Udgift paa de forskjellige Udgiftsconti, for den største Deel under Arbeidsvirksomheden, hvorimod den virkelige forefaldende Udgift er det Beløb, der medgaaer til Provisioner til Fangerne, samt hvad der udbetales ved deres Løsladelse og til deres Familier. — For indeværende Finantsaar er altsaa alene ført til Indtægt de fra tidligere Tid oplagte Overarbeidspenge, der ere calculerede til 30,000 Rd., hvorimod det Beløb, som blev fortjent i Aarets Løb, og som ialt kunde calculeres til 20,000 Rd., var beregnet til Indtægt ved at fradrages Udgiften (cfr. Anmærkningerne til Finantslovforslaget for 18⁶⁰/₆₁ ad § 9 B. g. 5 e.). Det Beløb, som antages at komme til Udbetaling, nemlig 24,000 Rd., er bevilget paa Udgiftscontoen § 9 B. g. 7.

Ved Gjennemførelsen af de Foranstaltninger, som Omposteringen i Finantsloven af Straffeanstalternes Indtægter og Udgifter gjorde nødvendige, er man imidlertid kommen til det Resultat, at den valgte Postering i Finantsloven, hvortil Regnskabet maa støtte sig, ikke er heldig. God Regnskabsorden fordrer nemlig, at alle Udgifter, derunder den Betaling, der gives til Fangerne for Overarbeide, opføres paa de vedkommende Conti, men dette kan nu ikke skee, da der Intet hertil er bevilget til Udbetaling. En ikke ringe Deel af Overarbeids-